

NA POWIATOWYM SZLAKU

—
IDZIEMY
NAD RZEKĘ!

Rzeka Świder jest prawobrzeżnym dopływem Wisły, ma długości ok. 89 km. Rozpoczyna swój bieg w okolicach Stoczka Łukowskiego, uchodzi do Wisły na granicy Józefowa i Otwocka. To względy krajobrazowe i najczystsze pod Warszawą wody zadecydowały, że rzeka Świder na odcinku 41 km od Dłużewa do osiedla Świdry Wielkie, wraz z 5-kilometrowym odcinkiem Mieni od mostu w Wiązownie do połączenia ze Świdrem, zostały w 1978 r. objęte ochroną w rezerwacie częściowym „Świder”. Ma on powierzchnię 238 ha.

Rezerwat obejmuje koryta rzek oraz pas brzegu o szerokości 20 m. Na dnie rosną rdestnice, grzybienie białe i grązele żółte. Znajdziemy tu mnóstwo gatunków ryb: lin, szczupak, karaś srebrzysty, lin, różanka, brzanka, świnka, jaź, jelec, kiełb, piekielnica, śliz, węgorz, ciernik, słonecznica, płoć, koza, miętus, cierniczek, jazgarz, kleń, sandacz, okoń.

Świder ma bieg dość bystry, miejscami porównywalny z rzekami podgórskimi. Według miejscowych, nazwa rzeki wynika z licznych zakoli i meandrów, sprawiających wrażenie, jakby nurt świdrował podłoże. Natomiast z zapisu wynika, że nazwa pochodzi z prastowiańskiego słowa “świd” czyli woda.

Źródło: Jacek Kałuszek, Paweł Ajdacki „Otwock i okolice” Wydawnictwo Rewasz 2006

Warto pamiętać przygotowując się do wędrówki:

- Telefon może cię zawieść dlatego miej ze sobą papierową mapę.
- Staraj się planować trasy tak, aby zakończyć je przed zmierzchem.
- Poruszając się poboczem i po zmroku miej ze sobą odblask by być widocznym na drodze.
- Przygotuj wygodne obuwie i ubranie odpowiednie do pogody

Gdy zgubisz się w lesie możesz sprawdzić gdzie jest północ za pomocą kilku sposobów:

- Mech obrasta najintensywniej północną stronę pnia
- Kopiec mrowiska łagodniej opada w dół większą powierzchnią. Tym samym po stronie północnej jest ono dość strome.
- Na świeżo ściętym pniu stoje roczne od północny się zwężają, a są szersze w południowej części pnia.
- Korony samotnie stojących drzew, przeważnie są bardziej rozwinięte od strony południo
- Trzymaj kompas poziomo, aby igła mogła się swobodnie poruszać. Gdy się ustabilizuje, jej czerwony koniec wskaże północ. Północ magnetyczną.

Oznaczenia szlaków:

czerwony - szlak główny

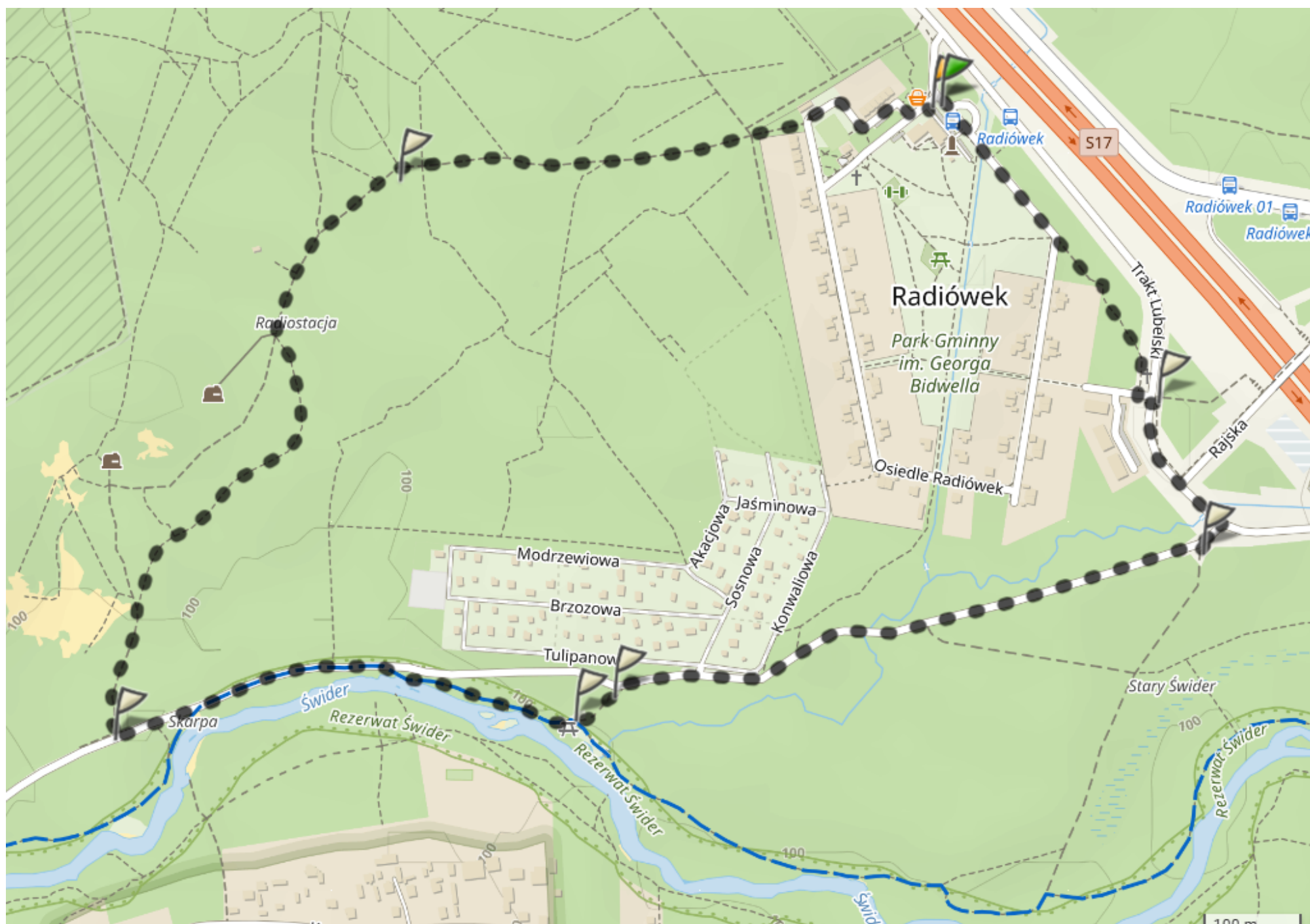
niebieski - szlak długodystansowy

zielony- szlak prowadzący do charakterystycznych punktów

żółty- szlak łącznikowy

czarny- szlak dojściowy

Kropka w kolorze szlaku na białym tle: Oznacza początek lub koniec szlaku, zwłaszcza na długodystansowych trasach.

Źródło: [Mapa Turystyczna](#) © autorzy [OpenStreetMap](#)

Trasa: 3,1 km

Trasa rozpoczyna się pod Centrum Usług Społecznych Gminy Wiązowna. Następnie przechodząc przez osiedle Radiówek należy kierować się do utwardzonej drogi równoległej do ul. Tulipanowej. Utwardzona droga dochodzi do niebieskiego szlaku. Na wysokości ul. tulipanowej 50 odijamy w ścieżkę prowadzącą nad rzekę. Dalszą trasę przemierzamy niebieskim szlakiem ok. 300m i skręcamy w prawo, kierując się ścieżką do pozostałości po budynkach starej radiostacji. Na koniec należy skierować ścieżkę z powrotem pod CUS.

Historia Radiówka sięga lat 30. XX wieku, kiedy to zakupiono teren pod budowę osiedla. W latach 1938–39 na zlecenie Ministerstwa Poczt i Telegrafów rozpoczęto budowę zespołu obiektów radiostacji krótkofalowej. Do wojny powstały obiekty naziemne radiostacji i budynek mieszkalny usytuowany przy szosie lubelskiej. Nie zostały one jednak wyposażone i przed wojną radiostacja nie funkcjonowała. W latach 1944–45 na terenie radiostacji znajdował się punkt sanitarny i szpital polowy żołnierzy 1 Armii Wojska Polskiego.

Źródło: wikipedia

**kreatywni
w działaniu**